

# God, geld en geven

## De gevende God verwekt gevende mensen

Stef Schagen

Op de een of andere manier lijken God en geld niet samen te gaan. Waar geld is, daar is al gauw gierigheid. Waar mensen hebben, willen ze nog meer. Hebzucht is de wortel van alle kwaad (1 Tim.6:7-10).

De bijbel laat een gevende God zien, die Zijn zoon laat opgaan over iedereen, goeden en kwaden, en die het laat regenen over iedereen, rechtvaardigen en onrechtvaardigen (Matt.5:45). God kijkt naar het hart van mensen, niet naar hoeveel zij geven. Hij zag het hart van de arme weduwe die niks had en zelfs wat zij nog had aan God weggaf (Markus 12:41-44). Hij ziet ook het hart van mensen die veel hebben en het willen houden, die aan hun rijkdom vastzitten en er geen afstand van kunnen doen, zoals de rijke jongeling die zo in de greep van de Mammon was dat hij alles wat hij had niet los kon laten, weg kon geven en daarom Jezus niet kon volgen (Markus 10:17-31). Waar zit je aan vast? Wat heeft jouw hart in zijn greep? Misschien dat deze voorbeelden ons laten zien waar God het meest op uit is, ons hart, niet ons geld, en misschien dat God ons test door om ons geld te vragen en dat Hij kijkt hoe wij reageren.

### Tienden?

Een gevende God verwekt gevende mensen, want wie uit Zijn natuur geboren zijn beginnen te worden zoals Hij is (Joh.3:6-8, Rom.8:29, 2 Cor.3:18, Matt.5:45-48). Maar dat is iets anders als wat wij in onze veelal charismatische kringen onderwijzen. In onze kringen wordt niet zelden het tienden principe gebruikt om mensen tot geven te bewegen, bijna te dwingen, en in het bijzonder komt dan de tekst in Maleachi 3:8-11 op tafel. Daar staat dat het volk de tienden moesten brengen naar de voorraadschuren en dat, omdat zij dat niet deden, de vloek over het land was gekomen - en ook dat, wanneer zij gehoorzaamden, God Zelf de kaalvreter, de sprinkhaan die de oogst weghapte, zou bestraffen en de sluizen van de hemel zou openen. De Israëlieten beroofden God. Deze tekst vindt gretig aftrek bij gemeenteleiders die geld nodig hebben en schiet er al gauw stevig in bij gemeenteleden die God oprecht willen dienen maar daardoor gevoelig kunnen zijn voor religieuze of kerkpolitieke manipulatie.

Alhoewel wij gevende mensen willen zijn, worden gemeenteleden niet zelden onder druk gezet met Maleachi 3 om maar 10% te geven, liefst meer, en wordt daarmee onbedoeld angst gezaaid; alsof God je niet kan zegenen als jij je

tienden niet betaalt. Een op een wordt het principe van de OT-tienden, geheven door de Levieten en gegeven om diezelfde Levieten te onderhouden, op de NT-gemeente toegepast. Is dat terecht? Onderwijst het NT dat een toegewijde christen God moet dienen met zijn portemonnee door de tienden af te dragen aan de gemeente om daarmee de voorraadschuur, dat is dan nu de kas van de kerk geworden, te spekken? Onderwijst de bijbel dat God je niet kan zegenen als je je niet houdt aan deze OT-wet? Zijn de tienden 10%? Zijn gelovigen in Jezus als kinderen van Abraham gehouden aan de Wet van Mozes? Wat weet je van het tienden principe? Doe de hiernavolgende test van Dr. Roger Sapp om je kennis van de tienden te testen.

Eerst nog de uitgangspunten die ik hanteer voor mijzelf en die ik adviseer in de gemeenten waar ik spreek of die ik help. Belangrijk uitgangspunt is dat wij geven in geloof, niet in angst, en niet om er zelf rijker van te worden maar om juist wanneer dat gebeurt nog meer te kunnen geven. Geven wordt zo een levensstijl van zegenen, zoals God zelf de grootste Zegengever is.

# Uitgangspunten

Stef Schagen

## 1. Wij geven niet om te ontvangen, wij ontvangen om te geven.

1. Gierigheid versus vrijgevigheid
2. Mammon versus Jezus
3. 2Cor.9:5– *“Ik achtte het dus nodig de broeders (Macedonie; noorden) aan te sporen eerst naar u (Achaje;Corinthe; zuiden; eigenlijk Griekenland) toe te gaan en de eerder door u beloofde zegen vóóraf in gereedheid te brengen (de gift), zodat deze gereedligt als een zegen en niet als een gift in gierigheid gegeven”*
4. Paulus maakt een onderscheid tussen een gift die een zegen is en een gift die in gierigheid gegeven wordt (gedwongen ipv vrijgevig).

## 2. Tegelijkertijd: Wij willen veel ontvangen om ook veel, heel veel, weg te kunnen geven.

1. Paulus zegt namelijk ook: Wie geeft ontvangt! *“Wie karig zaait, oogst karig, wie mild zaait, oogst mild”*.
2. Ons gebed is dat God ons heel veel geeft zodat wij heel veel kunnen weggeven!
3. 2Cor.9:6 *“Wiekarigzaait, oogstkarig; wiezegenrijkzaait, zal ook zegenrijk oogsten”*.
4. Spreuken 11:25 *“De zegenende ziel wordt overvloedig verkwikt, wie laaft, wordt ook zelf gelaafd.”*
5. BillyGraham: *‘Geef’=opdracht+uitnodigingtoteenheerlijk leven van geven en ontvangen.*

## 3. Wij geven niet omdat het moet, maar omdat wij het willen. Niet vanuit de wet, maar in geloof. Niet uit kramp maar in kracht.

1. 2Cor.9:7 *“Laat ieder doen zoals hij in zijn hart voorgenomen heeft, niet met tegenzin of uit dwang, want God heeft een blijmoedige gever lief”*.
2. Wij willen extreme gevers zijn.
3. Hand.20:35 *“Het is zaliger te geven dan te ontvangen”*(Paulus had hard gewerkt in Thessaloniki, 1Thess.2:9 en in Corinthe, Hand.18:3, om in eigen onderhoud te voorzien, en in dat van zijn team zegt hij hier in vers 34).

## 4. Wij willen gevende mensen zijn omdat wij het karakter en de natuur van God willen reflecteren, omdat wij de expressie willen zijn van de gevende God.

1. Matt.5:45 - “opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is;”
2. Wij willen als Hem zijn...
3. Wij willen Zijn expressie zijn op aarde, zodat de mensen Zijn beeld in ons hebben en Hem zullen verheerlijken.
4. Rom.8:29, 2 Cor.3:18.
5. Matt.5:16 “Laat zo uw licht schijnen opdat zij uw goede werken zien en uw Vader die in de hemelen is verheerlijken” (doxasosien, van doxazo: “van gewicht achten, serieus nemen, eren”)
6. God is een gevende God....
7. Matt.5:45 “Hij laat Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen”
8. Hij geeft door te vergeven...
9. Hij geeft door trouw te blijven...
10. Hij geeft gezag aan Adam (en vertrouwen)
11. Hij gaf Zijn Zoon (allerbeste dat Hij heeft)!
12. 2 Cor.9:15 “Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gift!” (zegt Paulus).
13. Sterker nog: “Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van [ons] arm geworden, terwijl Hij rijk was, opat u door Zijn armoede rijk zou worden” (2 Cor.8:9).
14. Hij is een extravagante Gever...
15. Wij worden het wanneer wij in Zijn voetsporen treden en als Hem worden.
16. Wanneer je uit de Geest bent geboren, wordt je een extreme gever omdat je als Hem wordt.
17. Sterker nog, de broeders in Macedonie in het noorden gaven te midden van veel beproeving door verdrukking, *in de overvloed van hun blijdschap vanuit extreme armoede overvloedig...* 2 Cor.8:1-3 ”Verder maken wij u bekend broeders, de genade van God die in de gemeenten van Macedonie gegeven is, namelijk dat te midden van veel beproeving door verdrukking, de overvloed van hun blijdschap en hun buitengewoon diepe armoede in overvloedige mate geleid hebben tot de rijkdom van hun vrijgevigheid... Dit is wat ik zag en getuig: zij gaven naar vermogen, ja, boven vermogen, en uit eigen beweging...”

**5. De “dienst van vrijgevigheid” is een reactie van aanbidding op Gods onuitsprekelijke gift (Zijn Zoon, Zichzelf, het Beste dat Hij heeft) en het veroorzaakt aanbidding bij anderen.**

1. Spreuken 3:9 “Vereer de Here met uw rijkdom en met de eerstelingen van al uw inkomsten”.
2. 2 Cor.9:11-13, 15 “Zo zult u in alles rijk worden, tot alle vrijgevigheid in staat, een vrijgevigheid die (door middel van ons)

*dankzegging aan God teweegbrengt. Want het betonen van deze dienst [van vrijgevigheid] vult niet alleen de tekorten van de heiligen aan, maar is ook een overvloedige bron van vele dankzeggingen aan God, want door dit bewijs van dienstbetoon verheerlijken zij God vanwege de onderdanigheid aan het Evangelie van Christus, overeenkomstig uw belijdenis, en vanwege de gulle handreiking aan hen en aan allen... Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!”.*

3. Matt.5:16“*Laat zo uw licht schijnen voor de mensen opdat zij uw goed werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken*”.

**6. Als God (vanochtend) voor je portemonnee komt, mag Hij die dan hebben? Hoe vast zit je aan je geld of aan andere zaken? Dat blijkt wanneer Jezus erom komt (rijke jongeling). Mag Hij ook je geld hebben? Dat zeg ik niet omdat de gemeente je geld wil, maar Jezus wil het hebben. Hij heeft je geld niet nodig om er Zijn Koninkrijk mee te kunnen bouwen, maar Hij wil je wel van je attachment aan de Mammon afhelfen, omdat Hij jouw hele hart wil hebben. Hij wil jou en mij hebben en ons losrukken uit de macht van de Mammon, dat je niet langer van de Mammon bent...**

1. Jezus wil ons bevrijden van de macht van de Mammon.
2. Jezus: “Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn” (Matt.6:21, Luc.12:34).
3. Voorafgaand: “*Verkoop* je bezittingen om te geven... Maak voor jezelf een portemonnee die niet oud wordt... heb een schat in de hemel die nooit opraakt... waar niks gejat wordt en niets roest (Lucas 12:33). Jezus zegt dat niet omdat je arm moet zijn om Hem te dienen, maar...
4. “Geldzucht (φιλαργυρία) is de wortel van alle kwaad” (1 Tim.6:10)
5. Waar Jezus jou om vraagt laat zien waar je nog aan vastzit en wat Hij nog niet heeft.
6. “ἀμὴν λέγω ὑμῖν er is niemand die huis of broeders of zusters of moeder of vader of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om Mij en om het evangelie, of hij ontvangt honderdvoudig terug: nu, in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen, en in de toekomstige eeuw het eeuwige leven” (Marcus 10:29-30).

# Hoeveel weet u werkelijk over het geven van tienden?

door dr.Roger Sapp

**Hoeveel weet je werkelijk** van de wet op de tienden en heffingen onder de Wet van Mozes in Israel? Doe de volgende **“Waar/Niet Waar - Test”** om te zien hoeveel u werkelijk weet over het geven van tienden. **Onze voorspelling** is dat de meesten van u **verrast** zullen zijn. Schrijf desnoods uw antwoorden op.

## **1. De Here Jezus Christus zou zijn tienden hebben betaald. Waar/Niet Waar?**

Niet Waar. De Here Jezus Christus was een timmerman van beroep, en nadat Hij 30 jaar oud werd een prediker en leraar. Geen van deze beroepen hoefden onder de Wet van Mozes tienden af te dragen.

## **2. Simon Petrus, van oorsprong een visser, zou zijn tienden hebben betaald van de visvangst. Waar/Niet Waar?**

Niet Waar. Vissers hoefden geen tienden te betalen. Slechts 2 beroepen in het oude Israël hoefden tienden te betalen: boeren en herders. Boeren gaven hun tienden van de opbrengt van het land, herders de eerstelingen van de kudde.

Zij gaven tienden van voedsel.

Geld werd nooit gebruikt om tienden te betalen onder de Wet, alleen voedsel.

Sterker nog, als iemand tienden van geld naar Jeruzalem wilde brengen in plaats van tienden van de opbrengst van het land, dan moest er een boete van 20% bovenop worden afgedragen (Lev.27:31). **Met andere woorden: God ontmoedigde het geven van tienden van geld.**

## **3. Iedereen in het Oude Testament die zich hield aan de Wet van Mozes betaalde zijn tienden.**

Het zal inmiddels duidelijk zijn dat ook dit Niet Waar is. Er waren veel mensen met een ander beroep die geen tienden hoefden te betalen volgens de Wet.

Bijvoorbeeld, de apostel Paulus – die een tentenmaker was – hoefde geen tienden te betalen. Sterker nog, geen van de 12 apostelen betaalden hun tienden *omdat geen van hen het beroep uitoefende waarbij tienden moesten worden afgedragen.*

#### **4. Abraham betaalde tienden aan Melchizedek zoals gelovigen aan de Here Jezus Christus.**

Ook Niet waar. Abrahams tiende was heel iets anders dan wat de gemeente vandaag de dag toepast.

<sup>1</sup>Abraham betaalde slechts één keer zijn tiende. De gemeente betaalt *voortdurend* tienden (Genesis 14:18-24).

<sup>2</sup>Abraham betaalde geen tiende van zijn toename, maar van de *oorlogsbuit*. De gemeente van haar inkomen.

<sup>3</sup>Abraham's vermogen nam niet toe omdat hij de overige 90% teruggaf aan de oorspronkelijke eigenaar. De gemeente betaalt tienden van haar toename van vermogen. Er is geen gebod, noch logica of indicatie in het Nieuwe Testament dat gelovigen iets als tienden aan de Here Jezus Christus dienen af te dragen. ***Gelovigen dienen gul te geven zoals God ook hén zegent (2 Kor.8)***

#### **5. De Here Jezus Christus onderwees Zijn discipelen dat ze tienden moesten betalen.**

Niet Waar. Christus geeft slechts 2 verklaringen af over het betalen van tienden. Geen van beide uitspraken stelt dat Zijn discipelen - in wat voor vorm dan ook – tienden dienen af te dragen.

<sup>1</sup>Christus' eerste verklaring is aan de Farizeeën, niet aan Zijn discipelen. In die verklaring zegt Hij dat de Farizeeën door moeten gaan met voedsel als tienden te betalen, niet geld.

<sup>2</sup>Hij zegt ook dat dit onderdeel van de Wet is en dat het zelfs niet eens een belangrijk deel van de Wet is.

Zijn andere verklaring gaat over de eigengerechtigheid van de Farizeeër die er prat op gaat dat hij zijn tienden afdraagt (eigengerechtigheid) Christus zegt dat de andere man die zijn tienden niet betaalt, maar zichzelf

vernederde voor het Aangezicht van God gerechtvaardigd was. De eigen gerechtigheid van de Farizeeër maakte dat hij niet gerechtvaardigd werd.

## **6. Er zijn vele voorbeelden van mensen in de Bijbel die hun tienden betaalden.**

Niet Waar. In 4000 jaar vastgelegde bijbelse geschiedenis is er geen enkel voorbeeld van wat de gemeente vandaag de dag toepast in het betalen van tienden van geld.

Er zijn 2 eenmalige handelingen van het betalen van tienden: Abraham of Jakob. Geen van beiden lijken te denken dat ze ermee door moeten gaan ná die ene keer.

-Geen van beiden betaalt van zijn inkomen, omdat ze allebei alleen in een eenmalige handeling betrokken zijn.

-Abraham betaalt zijn tienden van de oorlogsbuit. Alle andere tienden in de Bijbel worden teruggevonden in de Wet van Mozes.

## **7. Het Nieuwe Testament onderwijst dat wij tienden moeten betalen aan bedienaren zoals Joden aan de Priesters.**

Niet Waar. Het Nieuwe Testament heeft hier helemaal niets over te zeggen. Dit is extra bijbelse logica waar in het Nieuwe Testament niets van is terug te vinden. Sterker nog, het boek Hebrreeën maakt duidelijk dat gelovigen niet vanuit de Levitische orde van priesters zijn. Gelovigen zijn van een hogere orde: van Melchizedek.

## **8. De Bijbel onderwijst dat Gods standaard voor geven 10% is.**

Niet Waar. Noch het Oude als het Nieuwe Testament onderwijst dit. Dit is opnieuw extra bijbelse logica. Ten eerste, in het Oude Testament was de tiende van voedsel geen 10%. Maar eerder zoiets als 23% gemiddeld op jaarbasis.

Er bestonden onder de Wet van Mozes 3 vormen van tienden:

- a. De eerste werd alleen betaald door agrarische gezinnen: 3x per jaar aan de priesters te Jeruzalem



- b. De tweede werd gespaard door deze gezinnen om deze jaarlijkse reis te ondersteunen. Het werd de *feesttiende* genoemd en was bestemd voor een vakantie van het gezin.
- c. De derde tiende werd elke 3 jaar afgedragen aan de plaatselijke voorraadschuur, dus bedroeg deze ongeveer 3% per jaar. Deze was bestemd voor de armen en behoeftigen. Dit is ook de tiende waar Maleachi over schreef.

<sup>1</sup>Tienden: Geen van deze tienden bestond uit geld, alleen uit voedsel.

Diegenen die op een andere wijze hun onderhoud verdienden, betaalden geen enkele tienden van wat ook.

<sup>2</sup>Offergaven: Alle anderen gaven echter wél offergaven die door de Wet van Mozes gesteld werden, sommigen waarvan zilveren, gouden, bronzen en koperen munten.

<sup>3</sup>Geen omzetting! Nergens in het Nieuwe Testament wordt deze verplichting veranderd van de voedseltiende van sommige agrarische gezinnen onder de Wet van Mozes in tienden van geld voor alle christenen.

## **9. De rechtvaardige armen betaalden hun tienden in het Oude Testament.**

Niet Waar. De armen hadden geen vee of oogst waarvan ze hun tienden konden afdragen. Ze mochten de randen van het veld afstropen van diegenen die meer voorspoed hadden.

## **10. Omdat iedereen wordt afgerekend op dezelfde standaard, is tienden betalen eerlijk ten opzichte van iedereen.**

Niet Waar. Tienden betalen is op z'n zachtst gezegd oneerlijk. Tien procent van het inkomen van een arme is een grote last, terwijl 10% van het inkomen van een rijke voor hem/haar waarschijnlijk geen enkele last is. Als iemand slechts \$1000 te besteden heeft, dan zal \$100 daarvan zijn levensstijl beïnvloeden en misschien zelfs de mogelijkheid om voor de basis behoeften van een kind te zorgen en hun rekeningen te betalen. Als iemand \$10.000 per maand te besteden heeft, dan heeft \$1000 weinig invloed op zijn levensstijl aangezien deze persoon toch al meer dan genoeg heeft bovenop zijn basis levensbehoeften. Als iemand \$100.000 per maand verdient, heeft \$10.000 helemaal geen effect.

## **Bonus vraag van Stef: 12. Jezus hief tienden van Zijn discipelen zoals de Levieten van het volk. Waar/Niet Waar?**

Niet Waar. Jezus was uit de stam van Juda, niet uit Levi. Dat betekent dat Jezus het religieuze recht niet had uit de Wet van Mozes om tienden te heffen.

**Conclusie: Een gebod dat ons nooit is opgelegd, kunnen wij ook niet breken.**

### **En verder...**

De moderne vorm van tienden afdragen wordt gekarakteriseerd door 5 basis elementen wanneer iedereen 10% van zijn voortgaande inkomen afdraagt. Hoe passen de feiten uit de Bijbel binnen dit onderwijs? Laten we de moderne leer van tienden eens met de Bijbel vergelijken en tegenover elkaar plaatsen.

“Iedereen geeft 10% van zijn voortgaande inkomen”.

Wat betreft ‘Iedereen’ – de 2 gebeurtenissen vóórdat de Wet van Mozes kwam ondersteunen het idee dat iedereen tienden dient af te dragen niet. Alleen Abraham en Jakob betaalden tienden. Genesis beschrijft niemand buiten hen die tienden afdroeg.

Abraham en Jakob lijken ook hun kinderen niet te onderwijzen om hun tienden te betalen. Eén van Jakob’s kinderen – Jozef – is een buitengewoon rechtvaardig man. In de meer dan 10 hoofdstukken die aan Jozef worden gewijd, lezen we nergens dat hij tienden afdroeg. Niet iedereen vóór de Wet betaalde zijn tiende.

Onder de Wet van Mozes was niet iedereen verplicht tienden of eerstelingen te betalen. Slechts diegenen die voedsel verbouwden, of schapen of vee fokten waren door de Wet verplicht tienden af te dragen van voedsel of van de aanwezige eerstelingen. Mensen uit andere beroepen hoefden geen tienden te betalen omdat ze geen opbrengst, oogst of toename van kudden hadden waar vanuit ze eerstelingen of tienden af konden staan. Niet iedereen onder de Wet betaalde voedsel tienden. Niemand onder de Wet betaalde geld als tiende.

Christus heeft slechts een paar woorden over tienden te zeggen. In die woorden stelt Hij niet dat iedereen tienden moet afdragen. Hij zegt dat ongelovige Joden die onder de Wet leven voedsel tienden af moeten dragen als dat hun werk is.

Hij noemt 3 voedsel planten. Christus spreekt niet tot Zijn discipelen, maar tot de Farizeeën.

De apostel Paulus onderwijst niet dat iedereen verplicht is tienden te betalen, of überhaupt te geven. Hij onderwijst dat geven volledig vrijwillig is. De eerste raad van apostelen in Handelingen 15 stelt ook niet dat gelovigen uit de heidenen tienden moeten betalen. Er is absoluut geen enkel bewijs dat een Christen uit de heidenen in de eerste eeuw ooit iets aan tienden afdroeg.

Wat betreft het ‘geeft’ – de 2 gebeurtenissen vóórdat de Wet van Mozes kwam lijken erop dat er gegeven werd. Het gaat in beide gevallen om vrijwillige handelingen. God verplicht zowel Abraham of Jakob niet dat ze iets moeten geven. Alhoewel dit oppervlakkig bekeken het onderwijs over het betalen van tienden ondersteunt, spreekt het in feite sommige aspecten van de verplichting tot het betalen van tienden tegen. Terwijl voorstanders onderwijzen dat tienden betalen vrijwillig geven is, onderwijzen ze vaak ook dat het verplicht is, dat tienden betaald móeten worden. Dit is uiteraard een tegenstrijdigheid in hun onderwijs. Iets kan alleen worden gegeven als het volledig vrijwillig is. Als het verplicht wordt gesteld, dan is het in dit geval een betaling voor religieuze diensten of een religieuze vorm van belasting. Wanneer sommigen onderwijzen dat een gelovige onder een vloek komt als deze zijn tienden niet afdraagt, dan onderwijzen ze niet het geven, maar het afdragen van een verplichte tiende. Natuurlijk hebben ze aan de ene kant wel gelijk, omdat ze vaak de Wet van Mozes vergeestelijken om het afdragen van tienden te onderwijzen.

Het afdragen van tienden onder de Wet van Mozes was nooit geven. Het leek meer op het betalen van belasting. De Wet van Mozes verplichtte boeren en herders tot het afdragen van tienden. Zij zouden hun tienden niet hebben beschouwd als geven. Er was niets vrijwilligs in hun afdracht van tienden. Ze zouden de Wet hebben overtreden als ze het niet hadden gedaan.

Opnieuw, Christus had zeer weinig over tienden te zeggen. Hij stelde wel dat Joden onder de Wet tienden afdroegen. Christus onderwijst een heleboel over financiën en geven, maar instrueert Zijn discipelen nooit hun tienden van geld te betalen of van iets anders dan geld. Hij instrueert hen ook niet om tienden te ontvangen.

Paulus schrijft veel over financiën en geven, maar instrueert nooit iemand om tienden af te dragen of te ontvangen. De eerste raad van apostelen in Handelingen 15 zwijgt over dit onderwerp, maar is wel helder dat heidenen zich niet aan bepaalde aspecten van de Wet van Mozes dienen te houden. Dat zou afdracht van tienden van wat ook in hebben gehouden.

Wat betreft de ‘10%’ - de 2 gebeurtenissen vóórdát de Wet van Mozes kwam lijken het idee te ondersteunen dat 10% van iets gegeven moet worden. Het getal 10 is hetzelfde als bij de andere 4 basis elementen. Maar de andere 4 verschillen duidelijk. Dit maakt dat het afdragen van tienden, zoals het wordt toegepast door de gemeente, enorm verschilt van wat er in Genesis plaatsvindt. De enige overeenkomst is het 10%-getal.

Christus onderstreept de 10%, maar alleen voor Joden die onder de Wet van Mozes leven. Hij zegt tegen de Farizeeën dat ze hun tienden moeten betalen, 10%, van het voedsel dat ze voort hebben gebracht. Het zegt ook tegen hen dat het betalen van 10% geen gewichtige zaak onder de Wet is. Door dat te zeggen stelt Christus dat het betalen van tienden een zaak van de Wet is.

De apostel Paulus waarschuwt de gelovigen herhaaldelijk voor de vloek van de Wet. Gelovigen uit de heidenen moeten niet trachten zich aan enig aspect van de Wet te houden. Gelovigen worden niet verplicht 10% van voedsel of iets anders af te dragen. De geschriften van de andere apostelen, Jakobus en Petrus, zwijgen over christenen die 10% van voedsel of iets anders afdragen.

Wat betreft het ‘voortgaand’ - de 2 gebeurtenissen vóórdát de Wet van Mozes kwam onthullen niet de gewoonte van het voortdurend betalen van tienden. Het lijken allebei sterk op eenmalige handelingen. In Jakob’s geval weten we niet precies wat hij deed, maar het lijkt erop dat hij belooft tienden te betalen als God hem zegent. De praktijk van de gemeente die voortdurend tienden betaalt – bij herhaling - kan niet worden onderstreept door 2 eenmalige gebeurtenissen.

De enige plaats in de Bijbel waar herhaaldelijk tienden worden afgedragen kan worden teruggevonden in de Wet van Mozes. Diegenen die het land bewerkten of herder waren hadden een voor het leven lange verplichting van het voedsel dat ze voortbrachten tienden af te dragen. Deze voortgaande voedsel tienden om de Levitische bediening onder Mozes te ondersteunen wordt vaak vergeestelijkt om herhaaldelijke voedsel tienden te rechtvaardigen om daarmee christelijke bedieningen te ondersteunen. Deze rechtvaardiging wordt niet in het Nieuwe Testament gevonden.

Christus’ verklaring over tienden laat zien dat het voortdurend afdragen van voedsel tienden onder de Wet is. Christus zegt niets over Zijn discipelen die voortdurende tienden van iets moeten afdragen. Terwijl de geschriften van de apostelen vaak spreken over vrijgevigheid, zwijgen ze over het voortdurend tienden van iets afdragen. De eerste raad van apostelen is hier ook zwijgzaam over, maar laat de gelovigen uit de heidenen vrij van wat voor aspect ook van de Wet van Mozes om zich daaraan te houden.

Wat betreft het 'inkomen' – Abraham draagt zijn tienden af van de buit uit de oorlog, niet van zijn gehele inkomen. Abraham gaf tienden van de in beslag genomen eigendommen van zijn verslagen vijanden. Daaraan toegevoegd, Genesis laat zien dat Abraham zelfs de 90% die hij overhield niet hield. Hij gaf die eigendommen terug aan de koning van Sodom. Niets van Abrahams inkomen, zijn eigendommen of enig deel van zijn eigen welzijn was op enige wijze betrokken in het betalen van tienden. Hij had geen toename om daar zijn tienden van af te dragen. In het geval van Jakob weten we helemaal niet wat hij nu precies deed, aangezien het enige dat Genesis meldt zijn belofte aan God is. Met andere woorden, er is geen ondersteuning voor te vinden in de gebeurtenissen vóór de Wet dat christenen 10% moeten geven van hun voortgaand inkomen.

Bijna iedereen die tienden betalen onderwijst, komt uit bij het gebruiken van de Wet en de profeten onder de Wet, om het te kunnen onderwijzen. Diegenen die christelijk tienden betalen onderwijzen, laten vaak na aan te tonen dat alleen voedsel dat werd voortgebracht gebruikt werd om tienden te betalen, en nooit geld. Slechts diegenen die hun onderhoud verdienden uit het voortbrengen van voedsel betaalden hun tienden. Die Israëlieten die geld verdienden met andere middelen zoals tenten maken, timmermannen, geld lenen, vissen of andere beroepen, betaalden nimmer tienden van hun inkomen omdat het niet van hen gevraagd werd of er opdracht toe gegeven.

Christus verandert het betalen van voedsel tienden niet in geldtienden. De geschriften van de apostelen ook niet. De raad van apostelen laat gelovigen uit de heidenen vrij van het houden van de Wet. Ze veranderen voedsel tienden zeker niet in geld tienden. Het boek Hebreeën noemt wel het Oude Testament betalen van voedsel tienden, maar onderstreept niet de geld tienden van gelovigen vandaag.

**Tot slot** zal het de lezer duidelijk zijn dat deze doctrine met deze verschillende schriftgedeelten aan elkaar wordt geknoopt. Geen enkel schriftgedeelte op zichzelf onderwijst wat de gemeente vandaag de dag toepast. Vergeestelijking van de Wet wordt gebruikt om tienden afdragen te onderwijzen. Redeneringen die niet in de Bijbel worden teruggevonden worden gebruikt om het omarmen van een wettische praktijk van het Oude Testament door christenen te rechtvaardigen. In meer dan 4000 jaar van vastgelegde bijbelse geschiedenis is geen enkel voorbeeld te vinden van het tienden betalen dat overeenkomt met wat de gemeente vandaag de dag toepast. Wij bevelen aan dat iedere christen deze onscriptuurlijke praktijk afzweert en iedere daaraan verbonden angst, schuld of veroordeling verwerpt. Gods kinderen hebben geen schuld bij hun Vader om iets te betalen dan alleen hun dankzegging en lofprijs. Hun oudere broer, de Here

Jezus Christus, heeft de volledige schuld afbetaald. Christus zal zijn gemeente bouwen, maar alleen met de waarheid. Hij heeft daarbij geen hulp nodig van een valse doctrine die de kinderen van God onder gebondenheid en de vloek van de Wet brengt. De kinderen zijn vrij!

(een deel van dit artikel komt uit Dr.Sapp's boek: **'The Children are Free'**, het derde boek in de **"Paid in Full" Financial Series**. Dit boek toetst het onderwijs van tienden betalen op grote schaal.) De CD serie hieronder behandelt de 10 vragen van hierboven. Het is een goede manier om aan iemand uit te leggen waarom tienden betalen niet Gods manier is.

### **Aantekening/tekstverwijzingen (red.):**

Zie ook de Website van Dr.Roger Sapp: <http://www.allnationsmin.org>

### **Verbondsgedachte:**

- Maleachi 3:10 gaat over een bepaling binnen het Mozaïtisch Verbond (Torah)
- Het Mozaïtisch Verbond is een voorwaardelijk Verbond: dat wil zeggen dat de partijen aan voorwaarden moesten voldoen om de zegen te krijgen die het verbond bood. Bij het niet voldoen aan de voorwaarden kwam ook de zegen niet. (Leviticus 26 en Deuteronomium 28 over zegen en vloek).
- Christenen zijn kinderen van Abraham, niet van Mozes.
- Het verbond van Abraham is onvoorwaardelijk.
- Het verbond van Christus is onvoorwaardelijk.
- De Apostolische Raad bepaalde in Handelingen 15:1-39 dat gelovigen uit de heidenen niet gehouden waren aan de bepalingen van het Oude Verbond.

### **Enkele teksten die worden aangehaald:**

- Voedseltienden aan de Levieten – Lev.27:30-33, Deut.14:22-29, Num.18:21-32
- Melchizedek en Abraham uitgelegd in het Nieuwe Verbond – Hebr.7:1-10
- Abrahams tienden aan Melchisedek - Gen.14:18-24
- De 20% 'boete' bij gelddienden - Lev.27:30-31
- Jezus over tienden tegen de Farizeeën- Matt.23:23
- Jezus over tienden en rechtvaardiging van de zondaar die zich verootmoedigde -Luc.18:9-14
- Jezus en de rijke jongeling (Marcus 10, Lucas 18)
- Jezus en de arme weduwe (Marcus 12)
- Paulus en de Corinthiers  
1 Cor.9 over stoffelijke oogst en geestelijk zaad

2 Cor.8 over extreme vrijgevigheid van Macedonie, zelfs uit armoede  
2 Cor.9 over bereidwilligheid tot vrijgevigheid, en uit dankbaarheid  
2 Cor.11 over dat Paulus andere gemeenten plunderde (dat hij zich liet  
onderhouden door hen voor zijn levensonderhoud) om de Corinthe-Kerk  
gratis van dienst te zijn en hen niet te belasten met zorg voor hem.